

Ara 40 korona.

IX. évfolyam 1923.

25. szám.

Junius 24.

ELŐFIZETÉSI AR:
Egész évre 520 korona.
Fél évre 260 korona.
Negyed évre 130 korona.

Egyes szám ára:
40 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
ARANY JÁNOS-UTCA 47.
Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal.

Múlt és jelen.

Vesztett csaták, ringy-rongy napok,
Várjuk a jobb, szebb holnapot.
Szívet hogy kapjunk roncs szivér?
Jaj, bus reményünk így mit ér?
Ernyedt karunk és tenni rest,
Guny üzi itt az érdemest!

Szájhős babérral jár körül,
Pojácáknak a nép örül
S míg Golgothát jár az igaz,
Párnás autóban ül a — gaz.
Isten tudja: mi lesz velünk
Elkótyálták már mindenünk.

Országunk tépett, csonka test,
Kolozsvárt rajta ne keresd,
Pozsony végvárt s a többit — mind.
Elvették győztes e'lenink.
— Jaj! nem tudok, csak sirni, lásd.
Engedjétek a krónikást!

Etimológia.

— Te, kik laknak Jászkarajenőn?
— Ahogy a bomba mutatja, jász-
szok!

Örömhír.

Pénzes levélhordó: (a lakásadó
asszonyhoz.) Itthon van a költő ur?
Kérem készítse elő kiméletesen,
hogy ötven koronája érkezett.

Furcsa.

— Kint voltál tegnap a lóverseny-
nyen? — Nem! De azért a pénzem
otthagytam.

Garantírozatlan hírek.

Heti naptár.

Hétfőn: Egy kiló zsír ezer korona.
Kedden: Kétezer.
Szerdán: Háromezer.
Csütörtökön: Négyezer.
Pénteken: Százhetvenezer.
Szombaton: Ötszázezer.
Vasárnap: Egy millió kétszázezer, de egész nap panaszkodik a szegény hentes: hogy éljen meg ebből?

Rendkívül felszaladt a marha ára. Pedig azt csak mindenki tudja, hogy még mindig és mindenből legtöbb a — marha.

Azon tanakodtak az emberek, hogy melyik város a legforgalmasabb vasúti gócpont? Mintha ezen vitázni kellene. Hát Debrecen. Mert Debrecenben már minden nagyobb utca — rendező pályaudvar.

A héten, csütörtökön sztrájkba léptek a cipőfelsőrészkesztők, mert negyven százalékos béremelést kívánnak. Ezzel szemben a főnökök huszonötöt ígértek.

Debrecen városa nagyon kegyes lett a kertészekhez. Az összes kertekbe bevezették a villamos világitást, a vízvezeték, ellátja burkolattal, csatornázással és csudák-csudája az óhajtott ujitásnak, bár a város csináltatja, mégis a kerttulajdonosok adják meg az árát.

Minden tiszta. Elmegy a fiatalháazspár egy házhoz, ahol butorított szobát hirdettek.

— Kivenném a szobát — mondta végre az ifju férj — csak azt szeretném tudni, hogy tiszta-é?

— Tiszta! — volt a felelet.

— És a poloskák?

— Azok is — tiszták.

Emelni akarnak a szabók. Még megérjük, hogy ezzel a gyakori emeléssel népszerűvé teszik az Ádámkosztümöt.

Jóslat. Sirius mester azt jósolja, hogy az idén nagy szárazság lesz. A gazdák meg ellenkezőleg azt állítják, hogy nem lesz szárazság — annyit sirnak az emberek.

Kávéházban.

— Hát azt mond meg nekem Pol-dikám, mi különbség van a kis fiának mesén gondolkozó apa és Frank Ede cégnél kiszolgáló segéd között?

— Mind a kettő lukat mesél az ember hasába.

— Azószér! No, mi?

— Ugasd el!

— Hát a mesén gondolkozó apa elmés mesét kutat, a Frank Ede cégnél kiszolgáló segéd pedig — mesés kelmét mutat!

— Mit énekel egy borbély, akinek rosszul megy?

— Az nem énekel, hanem Hunyadi vizet iszik!

— Iszod tokja!

— Hát vonítsd ki, mit énekel!

— Azt, hogy: Sokszor úgy szeretnék nyírni!

— Nyírna meg a sakter ajja!

— Mi különbség van Ibsen és Ditrichstein között?

— Egyiket se lehet megfejni!

— Hast te blöd felelet!

— No, undonítsd ki, micsoda!

— Hát Ibsen darabokat írt, Ditrichstein meg — polosokat!

— Irtana ki téged is!

— Mi az, ha felveszem, szövet, ha leteszem papírr!

— No, erre már én is kíváncsi vagyok!

— Dösz glaube ich! Hát a — felöltöm, mikor a zálogházba viszem és — cédulává változik!

— Változnál mandulává — mely kidőlt!

Jámbor óhaj.

— Tudod, mit szeretnék? Ha a feleségem kisisten lenne.

— Miért szeretnéd?

— Mert akkor legalább otthon rendet tudna teremteni.

Kinek mi a nótája.

Mayer Jenőnek:

Ezt a kerek erdőt járom én
Ezt a korhadtt ölfát várom én,
Ez a korhadtt ölfá millió
Mer hát drága minden, ami jó.

Rachbauernek:

Havas eső esik,
Pejkó lovam ázik
Rezes kantárszárán
Gyöngé kezem fázik.

Farkas Gyulának:

Bura, bura bubánatra születtem
A drágaság keserít el már engem
Mostoha volt, mostoha a világ is,
Szár az földben elhervadt a virág is.

Csóka Samu Márk Endrének:

Megérem még azt az időt,
Sirva még el kapum előtt,
Megöleled kapum fáját,
Ugy siratod a gazdáját.

Kondor Kálmánnak:

Tegnapelőtt csütörtökön,
Egy kis lány ment a gyöpön,
Láttam vissza tekinteni
El nem tudom felejteni.
Mert szeretem, ha megy a nő
A pótdó is azért nő.

Németh Andrásnak:

Ki takar, betakar,
Tudja fránya mit akar;
Ki csinál, becsinál,
Tudja fránya mit csinál.
Ráteszi — leveszi,
Tudja fránya mért teszi.
Fel is megy, le is megy,
Tudja fránya merre megy.
Hogy már minden ezer egy
Hiába való a kegy,
Ne sirj rajta, egyre megy,
Hogy a fene egye meg.

Fehértóinak:

Jegenyefa tetejében,
Két holló ül feketében,
Gyász ruhájuk azért drága,
Mert felvitték a nagy fára,
De, aki a föld alá megy,
Annak a drágaság már mindegy.

Paplernek:

Kimentem a Hortobágyra
Hejre tyu-tyu-tyu.
Rámásztam a rossz korlátra
Hejre tyu-tyu-tyu.
Aki meg nem csináltatta
Megosztán így elrontotta.
Ne jusson ki a vásárba,
Ragadjon bele a sárba
Hejre tyu-tyu-tyu.

Aczél Gézának:

Vizvezeték vizét issza
Nem vágyik a szive vissza,
Lám én nem iszom belőle,
Jót se mondhatok felőle.

Jóna Istvánnak:

Hortobágyi pusztán fu a szél
A vásárra Ekly utra kél
A két feketéje elmaradt
Mert az uton a porba ragadt.

Bakócynek:

Körül csillagos az ég,
Majd eszedbe jutok még,
De már akkor késő lesz,
A polgármester más lesz.

Zellinger Edének:

Festő és nem halászlegény vagyok én
Hortobágyi transzport halat várok én
Ha nem lesz hal egy-kettőre az idén
Ki fogok rajt' s egypár százat festek én.
No közgyűlés erre most mit mondotok
Halat szépet, mi jó falat, csak én importálhatók.

Magoss Gyuri—Bakócynek:

Vagyok olyan legény, mint te,
Vágok olyan rendet, mint te,
Gesztusodon csak nevetek
Mert én polgármester leszek.

Borissza mondja.

Szívem nem bántja
Messzi álmom,
A torkom csak az
Idcálom.
Harag soh' sincsen
Közte s köztem,
Husvétkor én mást
Nem öntöztem.

Paplan-varrodámba

uj fehér vatta érkezett.
Selyem, glott, kasmir
paplanok kaphatók és
megrendelhetőek. Pehely
és gyapju paplanokat készítek. Alakítok, frissítek.

Ócska vattát, paplanokat veszek.
DEBRÉZENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

EMLÉK.

Te persze az hiszed galambom,
Hogy én örökké csak rád gondolok,
A köny özönbe majd hogy megfulok,
S ha a falon megrezzen néha lancom
Csak a te neved rezgi hurja.
Mig szívem bánat tépi, dulja,
Pedig csalódom, szívemmel semmi baj
Majd azt hiszem: nem is ismertelek.
Nem háborít a bu, a köny, sóhaj,
Mindnyájaitokat elfeledtelek.
De mégis... ahogy egy pocsolyát látok
Akkor emlékezem reátok,
Hogy — milyen rossz volt a teátok.

Mondja kedves Kondor Kálmán főszámvevő ur, hát az ön galambducából hány szép galambot repített ki a létszám-csökkenés?

Mondja kedves Varga Lajos ur, miért akarja olyan gyorsan átadni az ipari eszűt az új elnöknek?

Mondja kedves Tóth Imre fodrász ur, berena nem berejva?

Mondja kedves Győry és Béldy fűszerkereskedők, maguknál keftőn áll a vásár?

Mondja kedves Szántó Sámuel ur, ugyebár szívesebben ülne huszonöt-éves jubileumot?

Mondja kedves Szabó Károly hentes ur, jól fest, mos, a jól festett üzlet?

Mondja kedves Török Barna ur, a fűszerárak leszállítására nem iratna ki pályázatot?

Mondja kedves Ganovszky ur, igaz, hogy kimélni kell a vadakat és nyulat keftőnél többet, bakkot pedig egyet sem szabad lőni?

Mondja kedves Marx pékmeszter ur, magának van a legtöbb süni valója?

Mondja kedves Wifárius ur, nem minden kesztyűbe lehet dudálni?

Mondja kedves Roszás István előljáró kapitány ur, Csapó utcán véges-vegig, minden kis kapuban üzlet nyílik?

Mondja kedves Monoki ur, igaz, hogy azt szerelné igazán, ha nyáron is jél lenne?

Mondja kedves Króh Vilmos ur, a kanavásznát kik veszik legjobban.

Mondja kedves Németh Nándor ur, a „Bundában” nyáron is hűvös van?

Mondja kedves Kontsek Kornél ur, azért nem esnek le az árak, mert fűvel szurják oda?

Mondja kedves Rakovits ur, magát még az árfelemelés se hizlalja meg?

Mondja kedves Irmay Béla ur, legközelebb már a járókelők hájjára is hirdetéseket helyez el?

Mondja kedves Janaka ur, mibe kerül most egy mákvirág?

Mondja kedves Albert vendéglős ur, magának vannak olyan bokrai, amelyek még nyáron se adnak szállást?

Mondja kedves Pálffy ur a Hangyából, a Rózsa-utca sincsen tövis nélkül?

Mondja kedves Rosenberg Sándor ur, jobb Otthon, mint otthon?

Mondja kedves Blattner Béla ur, magának lehet meg tudni, hogy hányat ütött az óra?

Gyám.

— Furcsa, hogy te nem gyászolod a volt feleségedet.

— Nyugodt lehet sz, lelkileg éppen eléggé gyászolom.

— Ahó! Most már tudom, mért mondja mindenki, hogy feketelelkű vagy!

Heti krónika.

Vasárnap este lámpa fényénél
S a táncra hívó szép zenénél,
X. urnak a sok nő között
Etelka tetszett szerfölött

Hétfőn, már kora délelőtt,
Hozzá futott s megkérte őt.
A lány nem is gondolkozott,
Sietve igent mondott.

Kedden arája kérelmének
Engedve dispenziációt,
Kért ő, mi meg is adatott.
Ugyannyira, hogy szerdán már
Megesküdött az ifju pár.
Volt este persze lakma, tor,
Özönnel ömlött ott a bor.

Csütörtökön, tán sokat ett,
A kis menyecske rosszul lett.

És pénteken — a férj elhült —
Szerencsésen — fiúskát szült.

Ez zsenirozta férj urát
S szombaton kiadta utját.

Kiss István.

Jószivü nő.

Férj: Miért sírsz, aranyom?

Feleség: Azért sírok, mert a barátom százezer koronát érő ékszer kapott a férjétől.

— És ezért sírsz?

— Igen, nagyon sajnálom, hogy most annyi pénzt kell reám kiadnod.

Gyors változás.

— Bocsánat, főnök ur! Egy kis fizetésemelésért könyörgök, megszeretnék házasodni.

— Fizetésemelés? Hiszen eddig is miniszteri fizetése volt. Arra egész nyugodtan megnősülhet.

— A főnök ur kedves lánya kezéért esedezném.

— Micsoda disznóság! Ilyen nyomorult fizetésre.

Pesti iskolában.

A tanító magyarázza, hogy milyen hasznos állat a kutya. Kérdi az egyik nebuló:

— Mi történne, ha a kutya nem volna?

Nebuló: Akkor kérem, akkor... magunknak kéne ugatni.

— Mondj, Pisti, egy háziállatot.

— Ökörke.

— Miért nem mondd, hogy ökör. Háziállatokat nem szokás becézni. Mondja egy másikat.

— Polos!

— Miért mondd: polos?

— Azt tetszett mondani, hogy háziállatokat nem szokás becézni.

KONCZ ke' mofestő gyára:
Debrecen, Péterflautoza 30. és Arany János-u. 10. :: Gyász esetén festések 24 óra alatt készülnek -o- -o- -o-

Megdönthetetlen
elvek.

Nem is magyar
Ha nem Jankó.
Nem is papir,
Ha nem bankó;
Nem is gyerek,
Ha nem siró;
Nem is koldus,
Ha nem író;
Nem is regény,
Ha nem mérges,
Nem is diák,
Ha nem ékes;
Nem is szép lány,
Ha nem kapós;
Nem is gazda,
Ha nem adós;
Nem is város.
Ha nem sáros;
Nem is itce,
Ha nem páros;
Nem is vámos.
Ha nem durva;
Nem is szoknya,
Ha nem kurta:
Nem is kalap,
Ha nem tollas;
Nem is költő,
Ha nem borzas;
Nem is bornyu,
Ha nem rugott;
Nem is boltos,
Ha nem bukott.

Kiss István.

Mihalovits Jenő

**GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO”-HOZ.
DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZAM ALATT.
A városházzal szemben.
Különleges gyógy-
szerekben nagy
o o választék. o o**

Rossznyelvűek.

— Te, ugylátszik a nyomozás hasonlít a vizesaphoz?

— Miért?

— Mert a magasabb régiókban a vizesap sem folyik.

Modern írók műveiből.

— Hát nincs szive? — szólott esdőn a sápadt vézna leányka a délcég, de elbizakodott férfihoz.

— Nincs! — válaszolt ez elutasító hideg közönnyel.

— Nincs? Ugy adjon májat ötvenért — könnyezett a csalódott hajadon, miközben a bolba újabb vevők érkeztek.

Az újszülött atyjára ütött, de olyan szerencsétlenül, hogy a félseme világát elvesztette.

Az örgróf kegyetlenül sujtott le. De oly kegyetlenül, amint csak azok képesek, kiknek ősei harckeverő hősök voltak. Lesujtott és... és a légy holtan bukott a tejbe.

Visszavágott.

A szakadó eső elől a fal mellé húzódva két ur egymással szemben s egyik sem akar kiérni.

Egyik: Nem tudja az ur azt a régi szokást, hogy „balra tarts — jobbra előzz”!

Másik: Tudtommal ez csak lovakra vonatkozik.

Egyik: (fölnyiesen) Nem kérem, szamarakra is.

Színház.

A Csokonai színház szegény kardaloszai egy napig sztrájkoltak a héten. És a társulati gyűlésen orrot kaptak érte. No legalább most már van valamilyük a kardaloszoknak.

A Csokonai színházban még mindig a Kék mazur járja. Markovics széles jó kedvvel játsza szerepét, nem is csoda, mikor olyan hosszan megeskölja Timár Ilát.

A napokban, amin — szokás szerint — nagy hévvel cuppantak a esókok, az első sorokban feldörmögött egy hang.

— Hagyd már abba, a kis kését, vagy odavágok!

Egy nekipirult, csillogó szemű vidéki gondolkodott ilyen hangosan.

Hanem az már mégsem járja — tört ki — hogy színész képviselő nincs. Mindenféle szakmának van csak a színészek maradtak árván. Ez nem igazság! Szervezkednünk kellene.

— Milyen programmal lépnel fel? — kéri Földesi Erzsé.

— Én gazdapárti lennék.

— Tudok én annál jobbat tanácsolni! — szól közbe Perényi.

— Mit?

— Egy gazdag partit.

Kardoss Géza jön le az emelet-ről és megkérdezi régi szolgáját:

— No milyen idő van odakünn? A szolga a nála szokásos tisztelettel és világhölcseséggel feleli:

— Mondhatnám, hogy szép idő van, mondhatnám, hogy csunya idő van, de nem mondom egyiket se, mert nem ismerhetem senkinek se a gusztusát.

Ez pedig a télen történt. László Gyula hallgatja, amint a fűtők beszélgetnek.

— Na lassan-lassan kimegyünk már a téből...nem soká kell már a tüzet gondozni...

— Hát nyáron mit csináltok? — kérdi a művész.

— Jeget hordunk! — felelik a kályhafűtők.

Unger Pista kérdi Kardost, hogy jobb: én szokom, vagy én szokok...

— Magyarországon: szokom, Csehországban: szokol, — válaszol komolyan a direktor.

Még egy szokol vics. Hegedüs Gyula, Varsányi Irén készülődnek egy kis vendégszereplésre Pozsonyba és azután kiruccanak kissé Cseh Szlovákiába is. Épen erről beszélgetnek, amikor csatlakozik hozzájuk egy kollegájuk, aki már több ízben járt a csehek között.

— No és szoktál-e egy kis pénzt hazahozni? — kérdi Hegedüs Gyula.

— Szokolok! — felelte ez stilszerűen.

Haraszthy Mici, Pártos Gusztáv, Boros Géza és még néhányan farsang utóján hangversenyt rendeztek a Lipótmezőn, a szegény elmebeteg szórakoztatására.

Mikor Pártos Gusztáv befejezte számát, zúgó tapsvihár hangzott.

— Érdekes! — jegyezte meg ingadozva Boros Géza — néhány perc előtt még semmi bajuk se volt és most már nem tudják, mit eslekesznek. Petur.

„METEOR“-mozi
Bocskai-tér 10. szám.

1923. június hó 24-én, vasárnap:

„Robinson Krause“

amerikai világsláger.

Jegyelővétel: szombat, vasárnap!

Élőadások kezdete 3, 5, 7 és 9-kor.

Ugy van.

— Te nyomorult! Mikor az 1000 kroncsit kölesön kérted, azt mondtad, hogy csak rövid időre kell.

— Természetesen. Hiszen öt perc alatt elkártyáztam.

Katonáéknál.

Még a háboru alatt történt. —

A szemlélő tábornok kérdéseket intéz a legénységhez, hogy személyesen győződjék meg kiképzésükről.

Az egyik bakától megkérdezi:

— Na és mondd fiam, mit csinálsz te akkor, ha ellenséges repülő jelenik meg az állásaink felett?

— Bebukok a kavernába, feleli a baka.

— Jól van fiam, de megtudnád-e azt is mondani, hogy miért?

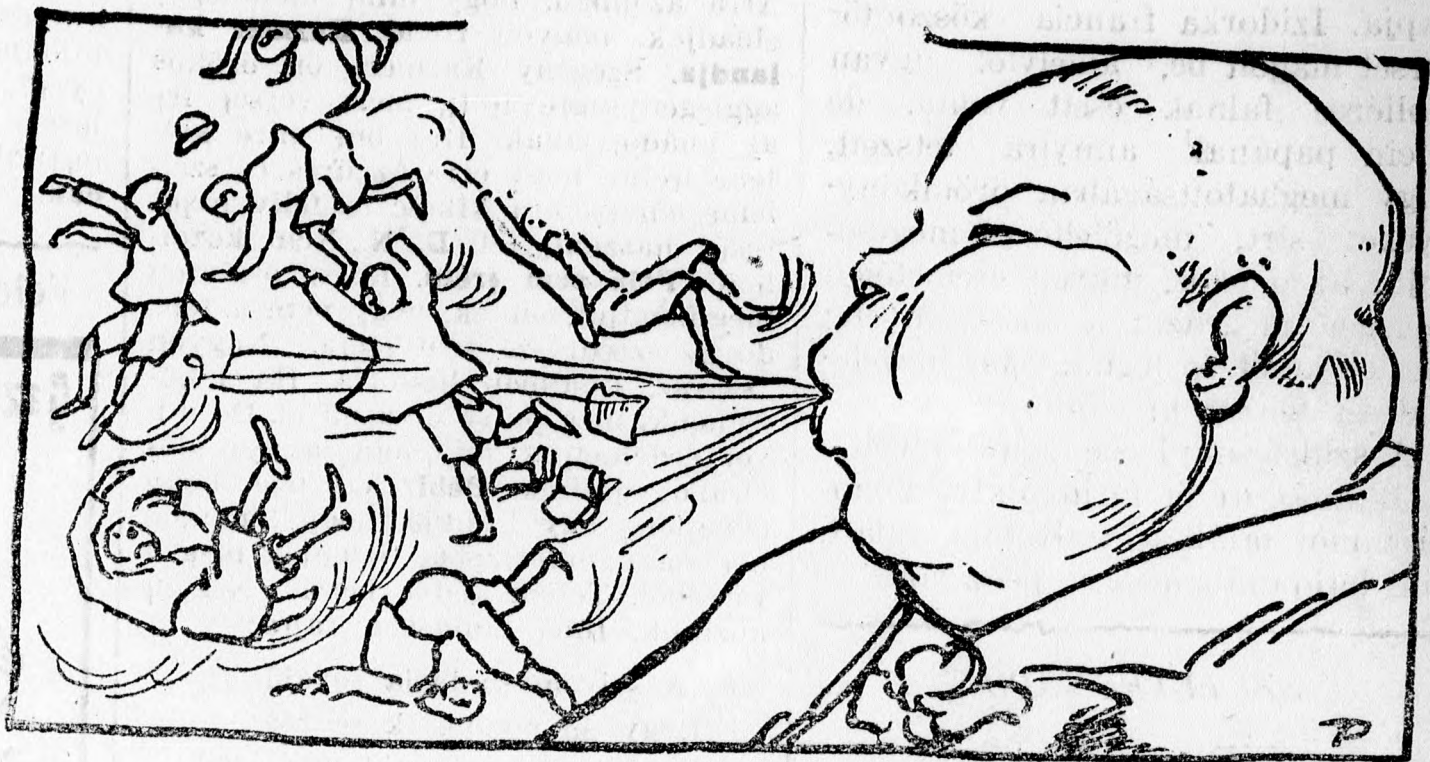
— A baka egy kicsit gondolkozik majd büszkén kivágja:

— Mer ha nem az őrmester ur pofon vág!

Vidám írások.

Tréfák a multból és jelenből.

Miért maradtunk szakértő nélkül.

Egyik jeles írónk, aki mellékesen kitünő jogász is, mult héten az Otthon körben kártyázott. Későre járt az idő, amikor táviratot kézbesítettek neki.

Mint jogi szakértőt, sürgősen hívták. Nagy meglepettetés, el kell utazni, csak egy kis baj van. Reggeli két óra volt, a gyors korán indul és tudta, hogy ha egyszer elalszik nagyon nehezen ébred.

No, de okos ember segít magán. Hazament egy cédulát irt:

7-kor költson.

A cselédeány ajtájára akasztotta és mint aki dolgát jól végezte nyugodtan lefeküdt és úgy aludt mint a bunda nyáron, amikor tudvalevőleg a moly, megóvóban piheni ki a tél fáradalmait.

Talán a napsugaras Riviéráról álmódott, de valószínűbb, hogy arról, hogy ötre sikeresen vágott be a bakasztafnál, bizonyos, hogy boldogan szendergett, amíg fel nem ébredt.

Felült az ágyban és rémülten nézte az órát.

Pontban tizenegyet mutatott.

Mintha puskából lőtték volna ki, úgy ugrott talpra. Dühösen csengette be a cselédet:

— Mari, azt a sallangósát, hát nem olvasta, hogy mit irtam magának?

Dehogyan nem, mondotta sértődötten a leányzó. A nagyságos ur mélyen aludt, hát odatettem az éjjeli szekrényre.

— Mi az ördögöt tett maga az éjjeli szekrényre?

— Hát ezt a hét koronát.

A jeles ügyvéd és még kitünőbb író, megtapogatta magát, hogy ébren van-e, vagy álmódik.

— Milyen komonáról beszél maga?

— Hiszen azt tetszett az ajtóra írni: Hét korona kölesön, hát én már hat órakor behoztam a hét komonát.

A 7-kor kölesön-t így is értelmezheti egy naiv lélek, aki ismeri a rövidítések értelmét.

Izidor franciául tanul.

A magyar mérnöki kar egyik díszével történt, még abban az időben, amikor a törekvő technikus többször feküdt le éhesen, mint jól lakottan. Egyszer egy ujsághirdetést pillantott meg: „Klein Dávid, Dob-utcai szatócs jó koszt ellenében a fia részére francia oktatót keres.”

— Ez az én emberem! — mondta a leendő gépészmérnök. Franciául akkor még egy szót sem tudott, de ez lényegtelen. Az Egyetemi Könyvtár jól be van fűtve, min dig megtanul 3—4 leckét előre és így fokozatosan belecsepegteti a

francia nyelvet a nagyreményű Klein gyerek fejcskéjébe.

Az állást sikerült elnyernie. A Dob-utcában nem igen akad, aki ellenőrizhette volna a francia tudományát, jól is főztek és így megkezdődtek az órák.

Nem is lett volna baj a dologból de a kis Izidorka, véletlenül nagyon eleven eszű gyerek volt, aki mohó, szinte félelmetes, érdeklődést mutatott. Már a második órán, amikor a fiatal technikus a negyedik leckénél tartott, megkérdezte:

— Tanár ur kérem, hogyan mondják franciául: krednec?

A tanár nem tudta, de hogy tekintélyét ne veszítse el, hirtelen kivágta:

— Pakmag.

Izidorka bejegyezte a szótárába.

Máskor meg a szeretni ige iránt érdeklődött.

— Türlütü; válaszolta megmondolás nélkül a professzor.

Igy gyűltek a furcsábbnál-furcsább szavak és ezen a nyelven az előkelőbb hontentotta körök is elcsodálkoztak volna.

Később már nem is volt érdemes fárastania magát az előretanulással. Egy kis lelkiismereti furdalás után belenyugodott hogy egy új nyelvnek a megteremtője, amelyik azonban kissé elütött a franciától.

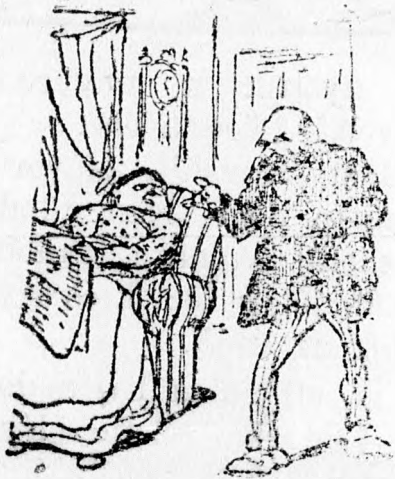
Közeledett Klein-papa születés-

napja. Izidorka francia köszöntő-
verset magolt be, amelytől ugyan
Moliéree falnak esett volna, de
Klein papának annyira tetszett,
hogy meghatottságában örömköny-
nyeket sirt, megölelte és megso-
kolta az ő okos, művelt csemetéjét,
melegen megrázta a dörék nyelv-
mester kezét és legnagyobb megelé-
gedését fejezte ki előtte:

A születésnap ebéd kitünő volt.

A tanár ur öt forint extra hono-
ráriumot talált a szalvétája alatt,
ami hajdanában nagy pénz volt.

SZÜLETÉS NAPON.

— Ma multam huszonhat éves,
uracskám!

— Nagyszerű! és ahhoz neked
negyven év kellett!

Szerkesztői üzenetek.

B. D. Szolnok. A sok viccből csak
kezdő került ki, a többi rendelkezésé-
re áll. **Naivság.** Ha legalább az lenne,
még segítenék rajta. Így azonban
közölhetlen. **Hidegen hagyál.**
Akkor miért ír hozzá verseit? Ugy
látszik melegen érdeklődik iránta.
Mindezt azonban megteheti — sőt,
jobban teszi — versírás nélkül. **Gége.**
Úgyes apróság. A közlendők közzé
tejtük. Hasonlókat mindég szívesen
veszünk. **N. M.** A színházi szezon ju-
lius végéig tart, azután négy heti
szabadságot élveznek a társulat tag-
jai. Augusztus végén azonban már
együtt lesz a részben új társulat és
szeptember elsején az előadásokat
újra megkezdik. Egészen bizonyos,
hogy a bérletárak magasabbak lesz-
nek. **Hencida.** Hosszu és unalmas.
nem közölhető. **Férjhez megyek.**
Úgyes apróság és közölni is fogjuk.

Arra azonban, hogy mint monológot
előadják, nagyon rövid. **Kázmér ka-
landja.** Szegény Kázmér, ön örökös
agglegénységre ítéli, mert verset írt
az imádoztjának. Hát önt mire kel-
lene ítélni, hogy erre az üres és szel-
lemetlen tréfára kilenc és félív papi-
rost használt fel. **D. N.** Nem közöl-
hető. **Fele sem tréfa.** Egész őszintén
megmondjuk önnek, hogy nem a fele,
de az ezredrésze sem tréfa. Nagyon
száraz, unalmas história. Ha lekö-
zölnénk, még ön se olvasná el. De mi-
vel érdemeljük mi, hogy annyi időt
elraboljunk tőlünk. **Bébi.** Azt írja, hogy
egyetlen vágya, óhaja, hogy legalább
két sor nyomtatásban jelenjék meg a
verséből. Teljék kedve benne. Négyet
közlünk. Ime, mulasson rajta:

A szívem se bírja tovább,
Hogy ne gondoljak te reád
Fordulj vissza, majd meglátod,
Milyen lesz a te lakásod.

Ezt mutatónak és elrettentő példának
közöljük. Hadd lássa az olvasóközön-
ség mennyi zöldséget kell bevenni
addig, amíg egy kis auflág kerül a
beküldött kéziratok között. **S. D.** Le-
hetne segíteni rajta és ha egyszer
időnk, meg kedvünk is lesz hozzá,
megtesszük. **Ne busulj.** De bizony bu-
sul. Hogyne busulna. Mindenki bu-
sulna, ha ilyen verseket írának
hozzá. Elhisszük, hogy önnek jól esik
ilyenekeket olvasni. **Szaócs vice.** Ez
bizony se nem szaócs, se nem vice.
De nem is jelenik meg. **Türelmjáték.**
Ha kiadnánk, csakugyan játszana a

közönség türelmével. Sőt egészen bi-
zonyos, hogy a közönség egyenesen
kijönne a türelméből. Hogy kívánhat
ilyet?... És hogy megy vissza?... Na
lássa. **B. M.** Kezdő a közlendők közzé
tejtünk. **Több kéziratról a jövő szá-
mban.**

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

Gazdálkodó urak figyelmébe

A közelgő alkalmakra ajánlom
a raktáron lévő **box és zsiros
csizmákat, férfi, női, gyer-
mek és munkás cipőket,** me-
lyek a legolcsóbb árban sze-
rezhetők be.

TÓTH LAJOS

Kut-utca 5. sz. mühe yembe

Javitást pontosan és gyorsan készítünk,

Kép- rejtvény.

Nyomtat a Debreczeni Újság nyomdájában.